seent. Ristiema elas kõigi nende kolme seene all. Suvila punased siidsed katused olid kinnitatud tillukeste valgetäpiliste naeltega. Seene ümmarguse lampvarju alt hüppas välja imeilus tilluke konn. See oligi ristiema Anle. Külalisi paluti suurema seene alla puhkama.

Kui suur oli Malle ja Peedu imestus, leides seene varjust doktor Krookuse, kes samuti oli tulnud Anlet külastama. Doktor pidi nüüd jutustama Maisi-Liist, Sirbsist ja teistest haigetest. Hämara seene all hakkas Janilla varsti hiilgama, valgustades seenealust pehme roheka valgusega. Ristiema krooksus külalistele paar ilusat lühikest laulu. Tal oli Sügaviku sugukonna konnadest kõige kaunim ja meeldivam hääl. Õhtune hämarus suurenes kiiresti. Siisi-Liile tuli teo ettekuulutus meelde ja kohe soovis ta koju reisida. Ristiema oli murelik ja palus neid ööks seene alla varjule jääda.

„Neil on Janilla valgustajana kaasas," trööstis doktor väikest Anlet, saates külalisi hiirte juurde.

Head ööd soovides kadusid kiired lahkujad hämarusse. Janilla Mallega ratsutas ees, valgustades heledalt ümbrust järelesõitvaile Peedule ja Siisi-Liile.

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 66